

We(l)zijn in beweging

Sociaal Jaarverslag
2018

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	2
Afscheid van een sportieve politicus	4
De Hoeksche Huiskamer tegen eenzaamheid	6
Jongerenwerk werkt	8
Jongerenwerk	10
Het filmhuis verhuisd	12
Beweging in beeld	14
Vrijwilligers mogen niet worden vergeten	16
Aandacht voor vrijwilligerswerk	18
Afscheid van 33 jaar veranderingen in Sociaal Werk	20
Samen Gezond Natuur Wandelen	22
Mensen centraal bij kerngericht werken	24
Ertoe doen. Dat wil toch iedereen?	26
Colofon	27

VOORWOORD

Bedankt dat u het Sociaal Jaarverslag 2018 van Welzijn Hoeksche Waard heeft opengeslagen. Op het moment dat u dit leest, heb ik net afscheid genomen als directeur-bestuurder van deze mooie stichting met een verhaal. Een verhaal van mensen die we met elkaar in verband brengen, die we helpen hun leven zo te kunnen leiden zoals zij dat willen en waarvoor we vrijwilligerswerk zoeken dat past bij hun talenten. Ik neem afscheid met een warm gevoel over de tijd die ik in de Hoeksche Waard heb gehad, van medewerkers bij wie sociaal werk door hun aderen stroomt en van een mooi, landelijk, eigengereid gebied, waarin ieder dorp zijn eigen cultuur kent. Met ingang van 1 januari 2019 werden de kernen in de Hoeksche Waard samengesmeed tot een gemeente. In de ene kern ging dat met de nodige weerstand, een andere kern zag er juist de voordelen van. Voor ons als organisatie zullen straks de voordelen vooral overheersen, omdat we met één ambtelijke organisatie te maken krijgen, waarin verschillende culturen samen zullen komen voor één mooie Hoeksche Waard.

En dan dit sociale verslag. Verhalen naast het cijfermatige jaarverslag, omdat Welzijn zich niet laat uitdrukken in cijfers. Natuurlijk leggen we vast hoeveel activiteiten we organiseren, hoeveel bezoekers er komen, wie we naar werk hebben begeleid en hoe we zorgen dat hulp wordt ingeschakeld voor mensen die dat nodig hebben. Maar wat dat voor mensen

betekent die het werkelijk uitvoeren en wat hun motieven hiervoor zijn, dat is niet aan cijfers te zien. Daarom laten we ook dit jaar graag de mensen aan het woord die betrokken waren bij het werk van Welzijn Hoeksche Waard in 2018. Het is onmogelijk alle activiteiten, werkgroepen en diensten in beeld te brengen. Dat doen we in onze jaarrapportages naar onze opdrachtgevers. We weten ook dat we veel meer mensen aan het woord zouden kunnen laten die hier ook

een plek hadden verdiend. Maar we willen aan de hand van deze mooie selectie toch laten zien dat Welzijn in de Hoeksche Waard iets is dat we met elkaar, voor elkaar doen.

Ik wens u veel leesplezier.

Hanneke Vliet Vlieland

AFSCHIED VAN EEN SPORTIEVE POLITICUS

Arie Mol (64), sportman pur sang, was tot de opheffing van de vijf gemeenten in de Hoeksche Waard wethouder in Binnenmaas. In zijn portefeuille zaten naast sport en cultuur ook welzijn en projecten als Veilig Oud in de Hoeksche Waard en de Dementievriendelijke Samenleving. Hij stond aan de wieg van de fusie die van zeven verschillende stichtingen één Welzijn Hoeksche Waard maakte en zag deze organisatie uit woelige tijden opstaan en een stevige positie innemen in de Hoeksche Waard.

“2018 was een mooi jaar vanuit Welzijnsoogpunt.”, vertelt hij. “En ik kan het weten, want ik was een van de aanjagers van de fusie destijds. De start van de nieuwe stichting was moeilijk. Ook financieel. Maar dat is allemaal goed op orde gekomen en de stichting heeft zich een goede plek verworven in de Hoeksche Waard.”

“Wat ik mooi vind om te zien, is dat er steeds meer verbinding is gezocht met andere organisaties. De samenwerking met Regiekr8 is daar een goed voorbeeld van. Op veel terreinen vullen de diensten van deze organisaties elkaar goed aan en dat werd in 2018 ook echt benut. Ik maakte daar trouwens nog wel een foutje in bij de opening van de Sporthoek hier in Puttershoek. Ik zei dat dat een mooi voorbeeld van die samenwerking was, maar daar werd ik wel even rap over op de vingers getikt, want dat bleek helemaal niet zo te zijn.”, lacht Mol.

“Die Sporthoek is trouwens wel een bijzonder initiatief.

Jongeren die iets wilden doen op sportgebied, buiten en in hun eigen kern, kwamen met het verzoek om geld bij de Gemeenteraad in Binnenmaas. Ze waren geholpen door Tamar van der Poel, combinatiefunctionaris van Welzijn Hoeksche Waard, en hadden zo’n goed verhaal, dat ze binnen een half uur met een groot deel van het benodigde bedrag weer buiten stonden. De rest van het geld haalden ze binnen met crowdfunding en een half jaar later stond de Sporthoek er: een beweegtuin voor jong en oud. Hoe mooi kan het gaan!”

“Als je ziet hoe zo’n burgerinitiatief wordt ondersteund en hoe er naar mensen wordt geluisterd om te kijken welke

initiatieven er ondersteund moeten worden, dan zie je dat er geen ‘cursusfabriek’ meer is, maar een kerngerichte organisatie. De koffieochtenden die overal worden opgezet en druk worden bezocht, het helpen opzetten van een Sportplatform, de ondersteuning aan de Sportraad, het meedenken bij het project Jongeren Op Gezond Gewicht (JOGG), en ga zo maar door. Er zijn nog slagen te maken, maar je ziet wel dat er een ommekeer gaande is.”

“Ook in het jongerenwerk zie je een goede ontwikkeling: Orion in ‘s-Gravendeel gaf een paar jaar geleden alleen maar problemen en nu heeft het jongerenwerk daar weer een goede voet aan de grond en is de soos zelfs twee avonden per week geopend. Ook zijn de jongerenwerkers weer meer op straat te zien. Waar ik trouwens nog wel steeds blij om ben, is dat in het Dorpshart van Mijnsheerenland, een project waar ik best trots op ben, geen jongerencentrum is gekomen. Ik hield mijn hart vast voor de klachten die zouden zijn gekomen door de keiharde muziek. Het is goed dat de jongeren een aantal sozen hebben waar wél harde muziek gedraaid kan worden, zonder dat dat overlast geeft.”

“Tja, wat ik aan het afgelopen jaar ook heb overgehouden, zijn grijze haren... Marjan Rijsdijk zal ze ook hebben gekregen. Wat een heel leuk project leek, ons jaarlijkse feest voor alle vrijwilligers uit Binnenmaas een laatste keer als gemeente extra groots aanpakken, werd een enorme uitdaging. Het was een wens van het gemeentebestuur, die mooi paste in het laatste jaar als zelfstandige gemeente.

Maar alles wat mis kon gaan, ging ook werkelijk mis. Op de dag van de bootreis waarmee ruim 400 mensen meegingen, zei ik tegen haar: “Hij kan alleen nog zinken. Dan hebben we alles gehad!”. Gelukkig is dat niet gebeurd en was de dag een groot succes. En dat zal ik me natuurlijk vooral herinneren van mijn tijd als wethouder in Binnenmaas.”

“Want ik heb in die jaren mooie dingen mogen doen en mee helpen ontwikkelen.”, besluit Mol. “Het afscheid was wel wat onwerkelijk. Het hele college nam natuurlijk afscheid met een grote bijeenkomst in Alcazar. Het ging allemaal een beetje in een roes. Dat je echt bent gestopt en thuis komt te zitten, dringt pas later tot je door. Nu bedenk ik dat ik bepaalde mensen nog wel graag had willen zien en dat komt misschien ook nog wel. Maar toen ik laatst met mijn gezin iets leuks zou gaan doen, maar in plaats daarvan terecht kwam in Concordia in ‘s-Gravendeel waar ze een groot verrassingsfeest voor me hadden georganiseerd met al mijn vrienden en familie, vond ik dat echt geweldig. Ik krijg er nog kippenvel van!”

DE HOEKSCH E HUISKAMER TEGEN EENZAAMHEID

Mevrouw Agnes de Snoo is 82 en is de laatste jaren vaak verhuisd. Van Maasdam naar Barendrecht, van Barendrecht naar Puttershoek, van Puttershoek naar 's-Gravendeel en weer terug. Altijd samen met haar man en altijd om heel praktische redenen. Nadat haar man wegviel, bleek echter dat door alle verhuizingen haar sociale netwerk niet groot was. Toen ze zelf lichamelijke klachten kreeg, werd dat nog duidelijker. Mevrouw De Snoo vereenzaamde.

“Ik heb bijna een jaar lang voor mijn man gezorgd toen hij ziek werd. We waren al zo lang samen. Ik wilde niet dat hij door iemand anders werd verzorgd. Ik nam hem letterlijk op mijn rug als hij naar het toilet moest, douchte hem zelf en deed alles voor hem. Op het laatst zei de huisarts, een geweldige man, dat hij dat niet goed meer vond. Ik sliep niet, omdat ik mijn man continue in de gaten hield, en fysiek was het ook te zwaar voor mij. De huisarts regelde zorg tijdens de nacht, zodat ik weer wat kon slapen. Maar dat was maar twee dagen, toen overleed mijn man. Ik woonde in 's-Gravendeel in een heel mooi appartement, maar ik was daar wel alleen. Mijn kinderen wilden graag dat ik wat dichterbij kwam wonen en toen ben ik weer naar Puttershoek verhuisd.”

“We waren samen al een paar keer verhuisd, maar soms zonder er goed over na te denken: dan hadden we een mooie plek, maar konden we de fietsen bijvoorbeeld amper uit de schuur krijgen. Of we besloten naar een nieuwe wijk

in Barendrecht te gaan, maar moesten dan steeds door de tunnel als we op bezoek gingen bij de kinderen. Dat ging op een gegeven moment niet meer. Nu woon ik weer in Puttershoek, maar ik ken hier niet veel mensen. En omdat ik allerlei klachten kreeg, kon ik op een gegeven moment ook niet meer zelf de deur uit, dus werd mijn wereldje erg klein.” “De assistente van de huisarts komt regelmatig bij me langs en zij zei op een gegeven moment dat ze merkte dat ik wat vereenzaamde. Dat was ook zo: ik vond er niet zoveel meer aan. Toen vroeg ze of ik het goed vond als er eens iemand een praatje zou komen maken en dat vond ik natuurlijk

prima. Ik hou erg van gezelligheid. Zo is Marcella een keer langsgesproken. Zij vertelde me over de Hoeksche Huiskamer die in Puttershoek was gestart en of ik het leuk zou vinden daar naartoe te gaan. Maar ik kan er niet zelf naartoe, dus ik dacht dat dat niet kon. Maar nee hoor, ze zei dat ik dan gehaald en thuisgebracht zou worden en dat dat echt geen probleem was.”

“En dat is zo fijn! De vrijwilligers die dit doen, zijn grandioos! Zo lief! Ik word elke week gehaald en gebracht door Peter en de vrijwilligers hier zorgen dat we een lekker kopje koffie krijgen en 's ochtends kletsen we dan bij over de

afgelopen week. Ik was bang dat dat veel over problemen en dergelijke zou gaan, maar dat is helemaal niet zo. Ik tob zelf best met mijn gezondheid nu, maar vind het zo fijn om te merken dat ik ondanks dat nog iets kan doen voor een ander. De vrouw waar ik altijd naast zit, zit in een rolstoel. Ik kan voor haar elke keer nog haar mandarijntje pellen of een appeltje schillen. Dat doet me goed.”

“Ik blijf ook altijd voor de lunch en de middag. Je hebt geen idee wat er bij de lunch allemaal op tafel komt: ongelooflijk. 's Middags sjoelen we, of doen we een ander spelletje. Mijn schoonzus is heel creatief en zij komt weleens langs om bloemstukjes met ons te maken voor Kerst bijvoorbeeld. Dat is beregezellig. Vorige week was ik pas om kwart voor vier thuis. Ik kom er hier achter dat ik toch best wel veel mensen via via ken. Er is bijvoorbeeld een mevrouw die mijn naam herkende. Ze zegt: ‘Hebben uw kinderen niet bij die van mij op school gezeten?’, dus dat zoeken we nu uit. En van iemand anders hoorde ik dat hij nog wist dat mijn man veel had gedaan voor de voetbalclub in de tijd dat we in Maasdam woonden.”

“Het is heel fijn om te merken dat je zo toch nieuwe mensen leert kennen. Mijn kinderen zijn ook heel blij dat ik hier naartoe kan. Ze merken dat ik er erg van opfleurt. Ik kijk er elke week dan ook enorm naar uit hier naartoe te gaan en ik hoop dat ze snel genoeg vrijwilligers hebben om ook op donderdag een Hoeksche Huiskamer te openen, want dan kom ik ook op donderdag!”

JONGERENWERK WERKT

Het jongerenwerk van Welzijn Hoeksche Waard zet zich in voor 'de jeugd van tegenwoordig', zodat ze hun verhaal kwijt kunnen en een plek hebben waar ze zichzelf kunnen zijn en hun eigen ding kunnen doen. Waar niks van ze wordt verwacht en waar niets moet. Ook gaat het jongerenwerk de straat op om contact te maken met groepen om te voorkomen dat ze overlast geven. Daarnaast zijn er verschillende jongerencentra waar jongeren terecht kunnen om elkaar te ontmoeten, een film te kijken, te gamen, of om hulp te vragen aan de jongerenwerkers. Frank den Tuinder (27) is daar een van en hij organiseerde met een van zijn collega's onder meer een training 'Online Jongerenwerk'.

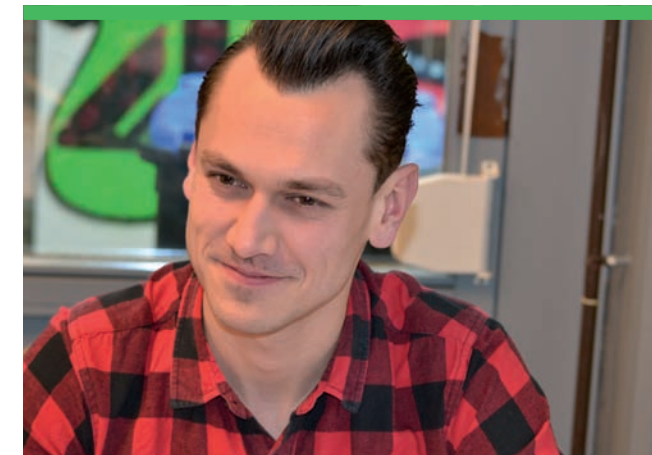
"Als ik het met mijn vader heb over smartphones, zegt hij altijd dat hij smartphones een verarming vindt: iedereen op zijn eigen mobieltje en niemand praat meer met elkaar. Maar daar ben ik het niet mee eens. Als er drie kinderen op een bankje op hun mobieltje zitten, dan zijn ze minstens met zijn tienden! Ze hebben met elkaar en met een heel netwerk eromheen contact, delen informatie en maken huiswerk samen. Je hoeft dan niet fysiek de deur uit om toch af te spreken en sociaal actief te zijn. Dat is natuurlijk anders dan 25 jaar geleden, maar is het ook slechter? Bij ons werk hoort dat wij zijn waar jongeren zijn. Dat betekent dat we ook online te vinden zijn. We hebben al jaren WhatsApp-groepen waarin we met jongeren communiceren,

waarin we werkgroepen bij elkaar houden en planningen maken om de jongerencentra te bemannen. Maar we haalden er nog niet uit wat erin zat. In maart was ik met een collega op een congres 'Digitaal Jongerenwerk' in Zwijndrecht en daar kwamen we in contact met Jeroen van den Broek. Hij is criminoloog en zet zich in om criminaliteit onder jongeren op internet op te sporen. Hij doet dat in samenwerking met jongerenwerkers, omdat zij preventief kunnen optreden als ergens iets dreigt mis te gaan. Op Instagram zie je dingen al voorbij komen voor ze echt gebeuren. Daar zijn veel voorbeelden van.

Tijdens een paar sessies heeft Jeroen ons getraind hoe we dingen op sociale media kunnen signaleren en hoe we ons als jongerenwerkers het best kunnen profileren op sociale media. Dat is ook te zien: we hebben allemaal werkaccounts op Facebook en Instagram, allemaal met dezelfde uitstraling. Ondanks het feit dat jongeren weten dat we de jongerenwerkers zijn, laten ze ons wel toe in hun groepen. Zo goed is de band ook: wij zijn er in de vrije tijd van jongeren en hebben geen opvoedkundige rol. Ze komen bij ons met de problemen waarover ze thuis niet durven of kunnen praten. Wij kunnen op deze manier zien wat er speelt, waar ze afspreken, en we hebben een signalerende rol als er iets mis dreigt te gaan. Je kan bovendien polls plaatsen als je over een onderwerp hun mening wilt hebben, oproepjes doen en zo kun je vaak al vroeg een goede inschatting maken van hoe de avond eruit gaat zien. In de Hoeksche Waard valt

het met criminaliteit trouwens heel erg mee. Dat is niet te vergelijken met de stad. Maar hier wordt wel ook gedeald en laatst was er een oproepje voor een nachtelijke scootertocht en toen vonden we wel dat we de politie moesten inseinen. Gelukkig is het meeste dat je tegenkomt heel positief. De posts gaan vooral over feestjes en leuke dingen. Dat is voor ons dan weer een mooie aanleiding tot een gesprek. Je weet net iets meer van wat iemand bezig houdt dan wanneer je ze niet ook op sociale media zou kennen."

JONGERENWERK

Het Jongerenwerk van Welzijn Hoeksche Waard stimuleert jongeren in hun ontwikkeling en zelfredzaamheid en helpt hen bij het herkennen en ontwikkelen van hun talenten. In vier van de vijf gemeenten was het Jongerenwerk in 2018 actief in de vrije tijd van jongeren.

Ambulant werk

Gemiddeld twee keer per week zijn de jongerenwerkers op straat te vinden in de gemeenten Oud-Beijerland, Binnenmaas, Strijen en sinds augustus ook weer in Korendijk. Het jongerenwerk heeft middels dit ambulante werk op het moment contact met ongeveer 24 groepen jongeren. Het Jongerenwerk monitort deze groepen over het eiland. Met Oud en Nieuw zijn de jongerenwerkers extra aanwezig geweest op straat om in gesprek te gaan met de groepen en te helpen overlast te voorkomen.

Jeugdhonken

Het jongerenwerk beheert een 5-tal jeugdsozen in de Hoeksche Waard. In Korendijk is een drietal jeugdsozen die door vrijwilligers worden gerund en daarbij ondersteund worden door de jongerenwerkers. Dit doen zij samen met jongeren zelf, door hen niet alleen als deelnemer te betrekken, maar vooral ook als vrijwilliger. Vaak gebeurt dit juist ook door 'kwetsbare jongeren'. Deze jongeren helpen mee met het draaien van bar- en beheer- en schoonmaakdiensten. Zij helpen mee met het organiseren van activiteiten en doen verdere hand- en spandiensten. Door hen op deze manier te betrekken wordt de jeugdsoos echt van de jongeren en hebben zij mogelijkheden om op een ontspannen en actieve manier begeleiding te bieden aan de jongeren die dit nodig hebben. In totaal heeft het jongerenwerk ongeveer 90 (jonge)vrijwilligers.

Grote evenementen

Het jongerenwerk begeleidt een aantal werkgroepen dat zich inzet voor de organisatie van grotere activiteiten, zoals de huttenbouw in Oud-Beijerland, bandavonden en de Oud-BeijerLaN (een game-weekend) en Maasrock. In 2018 werd bovendien, dankzij de mooie zomer, een grootse Moonlightswim georganiseerd op recreatieoord Binnenmaas, waar 600 jongeren aan meededen.

Combinatiefunctionarissen

In 2018 is de samenwerking met V&R Welzijn, dat eind 2018 verder ging onder de naam Regiekr8, verder geïntensiveerd. De Combinatiefunctionarissen Jeugd zorgen samen voor sportieve en gezonde activiteiten voor jongeren in samenwerking met scholen en verenigingen. In Strijen organiseert de Combinatiefunctionaris bovendien Brede School activiteiten waaraan kinderen van de basisscholen na school aan kunnen meedoen. In 2018 werden hier 42 activiteiten voor georganiseerd waaraan 362 kinderen deelnamen.

Ondersteuning en coaching 'kwetsbare jongeren'

Het jongerenwerk richt zich op jongeren in hun vrije tijd, met in het bijzonder extra aandacht voor 'kwetsbare' jongeren. Kwetsbare jongeren zijn jongeren waar wat mee is, zoals lvb, gescheiden ouders, gedragsproblemen, etc. Daar waar het gaat om zorg, preventie en vroeg-signalering is het Jongerenwerk een belangrijke partij en de enige partij die werkt in de het domein van de vrije tijd van jongeren.

Uit onderzoek bleek dit jaar dat goed jongerenwerk daadwerkelijk zorgkosten bespaart (onderzoek in opdracht van de VNG, uitgevoerd door Participe Advies. Publicatiedatum 13-7-2018).

HET FILMHUIS VERHUISD

Toen in Oud-Beijerland een Centrum voor Senioren, De Beijerkorf, werd geopend, was een van de eerste activiteiten die er startte, een Filmhuis. De vrijwilligers van het eerste uur wisten dat er behoefte was aan activiteiten zoals deze, voor mensen die 's avonds niet graag meer het eiland afgaan, maar wel graag samen iets doen. Deze vrijwilligers verzamelden al snel een aantal enthousiastelingen om zich heen en Het Beijerkorf Filmhuis was geboren.

Twee vrijwilligers die daar al snel bij betrokken werden, waren Maarten Sluimer (69) en Miny Bats (69). Maarten vertelt: "Ik was door een artikeltje in de krant waarin mensen voor verschillende activiteiten werden gevraagd, op De Beijerkorf afgekomen. Ze zochten technische mensen en ik was net een jaartje met pensioen en heb technische kennis. Dus begon ik met de computerhulp, die ik nog steeds aanbied. Maar ik hoorde dat ze ook iemand zochten die verstand had van apparatuur voor het starten van een filmhuis. Dus ben ik, net als in mijn werk, de specificaties gaan verzamelen en offertes gaan aanvragen, zodat er goede apparatuur zou worden aangeschaft. Miny kwam erbij als film liefhebber met nog een aantal mensen en zo zijn we gestart." "Ja, dat klopt.", vertelt Miny. "Ik was ook net gestopt met werken en wilde graag iets nuttigs doen. Bij een eerste gesprek bij de Vrijwilligerscentrale was ik na een half uur planner voor het vrijwillig vervoer van (toenmalig) SSO. Dat deed ik samen met een van de vrijwilligers die het Filmhuis oprichtte en om-

dat ik graag naar de film ga, ben ik ook bij de club gegaan." "We bieden een podium voor films die vooral in de filmhuizen zijn gedraaid.", vertellen Maarten en Miny: "Geen grote actiefilms, maar wat meer maatschappelijk verantwoordde titels. We proberen ieder jaar een afwisselend programma samen te stellen met populaire en minder bekende films, voor jonger en ouder publiek. Dat doen we vooral voor mensen die het niet fijn vinden 's avonds nog naar de stad te gaan, maar lekker in hun eigen omgeving iets leuks op cultureel gebied willen doen. Mensen die niet meer zelf kunnen of durven autorijden, willen vaak graag in eigen omgeving toch iets leuks kunnen doen. Ze ontmoeten hier mensen die van dezelfde dingen houden en dat maakt hun wereldje net iets groter.", vervolgt Maarten. "We vinden het eigenlijk van de zotte dat in Oud-Beijerland, met zo'n 25000 inwoners, geen goed multifunctioneel centrum is waar je dit soort dingen kunt organiseren, voor een redelijke prijs. Alles wordt nu heel versnipperd op verschillende locaties georganiseerd. Dat is jammer. Het is toch veel leuker als je een groot centrum hebt waar je voor al dit soort dingen terecht kunt? Zelfs Mijsheerenland heeft zo'n centrum!" "Toen De Beijerkorf ging sluiten en de activiteiten die daar waren werden doorgezet op woonzorglocaties, zijn we natuurlijk ook op die locaties gaan kijken of het Filmhuis er terecht kon.", zegt Maarten. "Maar dat lukte niet, omdat we nergens de faciliteiten kregen die we nodig hadden om een echte filmbeleving te bieden. Bovendien zijn we een

hecht team met een goede rolverdeling in de uitvoering van deze activiteit, dus dat wilden we graag zo houden. Toen we bij El Flaco gingen praten, kregen we de ruimte om er te doen wat we graag wilden: zelf alles regelen, voor een redelijke prijs. Welzijn Hoeksche Waard heeft onderhandeld over de huur en de apparatuur verhuisd, waardoor de mensen nog steeds op een groot scherm met goed geluid een film kunnen zien. Dat geeft bijna een bioscoopervaring, al lassen wij wel altijd een pauze in: dat is gezellig. Mensen kunnen dan een drankje halen en even met elkaar kletsen." "We waren een beetje bang dat het bezoekersaantal terug

zou lopen na de verhuizing, maar dat is niet het geval gelukkig. Natuurlijk verschilt het per film hoeveel mensen erop afkomen, maar we zien ook veel nieuwe gezichten, omdat de locatie leuk is en vaste bezoekers weer nieuwe mensen meenemen. We doen dit nu al zo'n zeven jaar, gewoonlijk op de tweede vrijdag van de maand, van augustus tot en met mei. Dat het zo goed loopt en dat het Filmhuis door de bezoekers zo wordt gewaardeerd, geeft wel aan dat het in een behoefte voorziet. En dat maakt dat wij het ook nog steeds leuk vinden om te doen!"

VRIJWILLIGERS MOGEN NIET WORDEN VERGETEN

Wat jaren werd opgehouden omdat een aantal gemeenteraden fel tegen was, gebeurde dan toch in 2019: vijf gemeenten werden samen gemeente Hoeksche Waard. Cromstrijen was een van de gemeenten die eigenlijk niet voor de herindeling was. Maar toen deze een feit werd, zette de gemeente alles op alles om een mooi afscheid te realiseren. Daarbij werden ook de vrijwilligers niet vergeten.

“Vrijwilligers hadden altijd de aandacht van de gemeente.”, vertelt Wera de Jong (38), communicatieadviseur bij gemeente Cromstrijen. “We organiseerden bijvoorbeeld al een jaar of vijf de uitreiking van de Waarderingspenning Cromstrijen. Daarvoor riepen we verenigingen en organisaties op vrijwilligers te nomineren die misschien niet in aanmerking kwamen voor een Koninklijke onderscheiding, maar wel onmisbaar waren als vrijwilligers. Deze uitreiking was jaarlijks tijdens de nieuwjaarsreceptie, zodat die recepties een bijzondere lading kregen: we legden zo een verbinding tussen vrijwilligers en de ‘normale’ bezoekers van zo’n receptie. Maar zo’n nieuwjaarsreceptie zou er in 2019 natuurlijk niet meer zijn.”, vervolgt De Jong, “En we wilden wel nog een keer alle vrijwilligers in Cromstrijen bedanken voor al het werk dat ze doen. Daarom kozen we voor de Nationale Vrijwilligersdag op 7 december en zochten we contact met Regiekr8 en Welzijn Hoeksche Waard om met ons te bedenken hoe we dit konden doen. Regiekr8 heeft in de regio

veel contact met alle sportverenigingen en Welzijn Hoeksche Waard organiseert jaarlijks veel van dit soort activiteiten voor vrijwilligers. Op hun advies werd een ontbijt- en lunchfeest een groot succes in de middag, met muziek en entertainment en alles wat er bij een feest hoort! De opkomst was geweldig. Er waren zo’n 200 mensen van de meest uiteenlopende verenigingen en organisaties. Een mooie mix van mensen. De organisatie liep ook heel goed: de lijntjes waren kort en de afspraken duidelijk. We zijn regelmatig bij elkaar gekomen om te zorgen dat er niks vergeten werd. Qua locatie was het nog wel even lastig: we moesten het feest in de sporthal houden, omdat het de enige locatie was in de gemeente waar zo veel mensen in konden. Maar daar maken natuurlijk ook veel verenigingen gebruik van op vrijdag. De tijd waarin we het feest konden doen, was daarom beperkt en we moesten heel snel opruimen. Maar al met al was het een goede opmaat naar een feestelijke afscheidsmaand van gemeente Cromstrijen. Het organiseren van dit feest heeft ook laten zien hoe erg vrijwilligers het waarderen dat er wat voor ze wordt georganiseerd. Dat bleek ook uit de evaluatie die Welzijn Hoeksche Waard nog heeft uitgezet. Mensen vonden het super. Ook in de nieuwe gemeente mogen vrijwilligers dus niet worden vergeten. Nu hoeft er niet elk jaar zoiets groots te worden georganiseerd, maar ik denk wel dat het leuk is om bijeenkomsten te blijven organiseren. Je merkte op deze middag ook dat mensen het leuk vonden elkaar te spreken. Ze kon-

den zien van welke organisatie men was en daar gemakkelijk met elkaar over in gesprek. Nu we een gemeente zijn, kunnen we de krachten nog meer bundelen: dat maakt de Hoeksche Waard sterker. Je ziet dat al aan het ontstaan van de Sportraad, maar dat kan natuurlijk op meerdere gebieden. Door mensen dan bij elkaar te laten komen, creëer je de mogelijkheid om ervaring en kennis uit te wisselen. Dat gebeurt dus ook bij de Vrijwilligerscafé’s van Welzijn Hoeksche Waard. Deze fusie zal op alle fronten een professionaliseringsslag worden.”

“Ik kijk terug op een heel fijn laatste jaar bij gemeente Cromstrijen. Het was erg hectisch, maar we hebben veel kunnen en mogen doen voor de inwoners. We hebben alles goed over kunnen dragen aan de nieuwe gemeente en gezorgd voor een mooi afscheid. Zelf vind ik het ook leuk om nu een nieuwe functie te hebben, me te ontwikkelen en samen te werken met nieuwe collega’s. Dat is allemaal nog wel even wennen, maar dat komt wel goed!”

AANDACHT VOOR VRIJWILLIGERSWERK

Vrijwilligerswerk; het lijkt zo ingeburgerd en gewoon voor wie het al doet. Maar de ervaring leert dat aandacht voor het vrijwilligerswerk hard nodig blijft. Zowel aandacht voor het werk dat al in ruime mate wordt gedaan door inwoners van de Hoeksche Waard, als aandacht voor het vrijwilligerswerk waar vrijwilligers nog hard voor nodig zijn.

Het vrijwilligerswerk begint met werven van vrijwilligers. Dat blijft voor veel vrijwilligersorganisaties een punt van aandacht en soms van zorg. Hoe vind je vrijwilligers en hoe houd je die? Op dit punt worden vrijwilligersorganisaties ondersteund en krijgen zij tips en adviezen over hoe dit aan te pakken. Het behouden van de vrijwilligers in je organisatie gaat vanzelf als het vrijwilligerswerk op zichzelf voldoening geeft, maar ook belangrijk is dat de organisatie aandacht voor de vrijwilligers heeft. Het uiten van die waardering gebeurt op verschillende manieren, door attenties, gezellige bijeenkomsten of feesten, maar ook door het aanbieden van scholing en het geven van goede begeleiding. Op al deze punten adviseert en ondersteunt het team Vrijwillige Inzet de vrijwilligersorganisaties in de Hoeksche Waard.

Tijdens de twee Vrijwilligerscafés die in 2018 zijn georganiseerd is aandacht besteed aan de thema's 'De Taal van de Vrijwilliger' en 'Waardering van Vrijwilligers'.

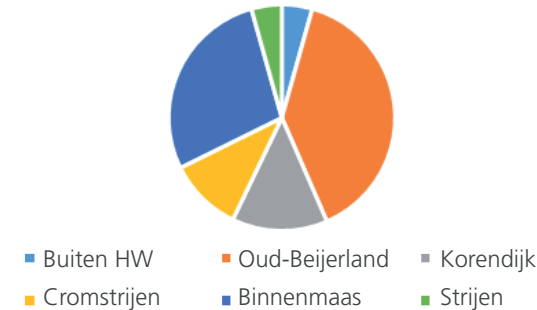
De fuserende gemeenten van de Hoeksche Waard hebben hun laatste Nationale Vrijwilligersdag (7 december) aangegrepen om de vrijwilligers uit die gemeente extra te bedanken met een feestelijke bijeenkomst of een onderscheiding. Welzijn Hoeksche Waard heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de organisatie daarvan.

Bemiddeling in vraag en aanbod van vrijwilligerswerk blijft een belangrijk onderdeel van ons werk. Via de vacaturebank op de website worden de vrijwilligersvacatures aangeboden en de belangstellenden gekoppeld. Niet alle vacatures worden vervuld via deze weg: soms werkt netwerken nog beter. Het aanbod in de vacaturebank geeft tegelijk ook een goed beeld van wat er allemaal aan vrijwilligerswerk te doen is en welke organisaties in de Hoeksche Waard actief zijn. Ook dat is aandacht voor het vrijwilligerswerk.

Dit jaar stond bovendien in het teken van vernieuwing. Soms heeft vrijwilligerswerk het succes al bewezen, maar kan een vernieuwing toch nog wel een extra impuls geven. Zo is het Vrijwillig Vervoer project van Welzijn Hoeksche Waard dit jaar aangehaakt bij het landelijke ANWB AutoMaatje-project. Dat heeft door alle aandacht en publiciteit die hiermee gepaard ging veel nieuwe deelnemers en ook chauffeurs opgeleverd.

440 deelnemers aan de boottocht voor vrijwilligers in Binnenmaas.
200 bezoekers op het feest van Cromstrijen.
Ruim 100 mensen bij de uitreiking van de Vrijwilligersspeld Oud-Beijerland.

digitale bemiddelingen per gemeente

162 bemiddelingen via de digitale vacaturebank.

Eind 2018 stonden 485 vrijwilligers vacatures in de vrijwilligersvacaturebank.
In dat jaar zijn 122 vacatures online gezet.

Voor het AutoMaatje zijn eind 2018 77 chauffeurs actief. Er zijn in 2018 ongeveer 2200 ritten gereden, naast de ritten die voor een langere periode worden vastgelegd.

ANWB AutoMaatje

Afscheid van 33 jaar veranderingen in Sociaal Werk

Je pensioengerechtigde leeftijd halen in Welzijn? Het overkwam Inge Pechler (66) dit jaar. Nu is de gemiddelde leeftijd in Welzijnswerk relatief hoog, dus heel vreemd is het niet, maar het voelde voor Inge toch als iets dat haar een beetje overkwam. Omdat de laatste weken opeens zo snel gingen, met opruimen, archiveren en omdat ze haar taken en werkgroepen moest overdragen aan een collega die nieuw was in ouderenwerk.

“Mijn pensionering zette me inderdaad aan tot nadenken.”, vertelt Inge. “Over zingeving vooral. Wat ga je met je tijd na je pensioen doen, met wie en voor wie? Maar ook over: wat wil ik zelf? Wat heeft meerwaarde voor mij? Het is een grote luxe zelf te kunnen bepalen wat je met je nieuwe tijd gaat doen en daar ook nog de middelen voor te krijgen om het te doen. Maar om daar je weg in te vinden is ook best lastig. De eerste weken nadat ik was gestopt met werken, heb ik de tijd genomen om daar goed over na te denken.”

“Ik ben bijvoorbeeld al jaren vrijwillig belastinginvuller bij het FNV, voor mensen die moeite hebben met deze formulieren en het invullen ervan. Maar eigenlijk is dat niks voor mij. Ik ben het gaan doen, omdat ik me een beetje verplicht voelde zo’n taak te doen, maar dat voel ik nu niet meer zo. Ik wil nu echt dingen doen die ook voor mij goed zijn en meerwaarde geven aan mijn leven. Dus is dit het laatste jaar dat ik dit doe. Telefonische hulpverlening, de hulp die

Humanitas biedt, of bijvoorbeeld iets op het gebied van koken, dat doe ik heel graag, past veel beter bij me.” “Ik zag ook wel op tegen mijn pensionering. Ik zag op tegen een hele lange, uitzichtloze tijd die je zelf moet zien in te vullen. Je kan zo veel van plan zijn, maar niets hoeft meer. Dat kan als een enorm gat voelen. Je voelt je ook een beetje uitgerangeerd, alsof je niet meer echt meetelt, alsof je alleen nog ‘een oudere’ bent. Terwijl je veel ervaring hebt en je echt nog wel wat te vertellen hebt. In mijn werk zag ik dat natuurlijk dagelijks: mensen die na hun pensionering vrijwilligerswerk gingen doen en daar bewust een

keuze voor maakten om zin te geven aan hun leven. En ik weet daardoor ook als geen ander hoe belangrijk het is sociaal actief te blijven en je netwerk te onderhouden. En uit te breiden na je pensioen, want dan valt er wel een deel weg.”

“Toen ik 33 jaar geleden als sociaal cultureel werkster begon in Puttershoek, was ik alleen verantwoordelijk voor het sociaal cultureel werk daar. Elk dorp had een sociaal cultureel werker en pas bij de fusie van Binnenmaas werd dat anders. Later bij de fusie van alle stichtingen in de Hoeksche Waard werd het weer anders en ik heb dat heel leerzaam

gevonden. Het samenwerken met mensen, jonger en ouder, ieder met zijn of haar kwaliteiten en kennis, dat maakte het werk leuker en afwisselender. Ik heb tot op de laatste dag geleerd. Je gaat tenslotte om met mensen en dan blijf je leren. Maar je merkt ook dat dingen op den duur wat langzamer gaan, dat je minder snel schakelt en daar is vaak niet veel geduld voor. Dat was op het laatst ook in mijn werk wel een beetje zo.”

“Mijn pensionering is goed begeleid. Dat was heel fijn. We hebben een soort stappenplan gemaakt voor het overdragen. Ik moest leren loslaten en afscheid nemen. Uiteindelijk ook van mijn collega's en vrijwilligers. Dat was een mooi moment. Zoveel mensen die kwamen afscheid nemen. Het werd een heel feestelijke en gezellige middag met weer leuke ontmoetingen met oude bekenden. Ze hebben dat erg gewaardeerd en ik ook.

Het was fijn om zo'n afscheid te hebben gehad. Een dankbare herinnering. Nu kan ik aan de slag met het afwerken van mijn enorme bucketlist. Ik heb er wel meer dan een en het is fijn om nu geen druk meer te voelen van taken die af moeten.”

SAMEN GEZOND NATUUR WANDELEN

In 2018 ging in de Hoeksche Waard het project Gezond Natuur Wandelen van start. Ronald van Zon (60), project-leider en initiatiefnemer hiervan, bracht Provincie Zuid-Holland, het Instituut voor Natuureducatie (IVN), Dunea (Drinkwaterbedrijf) en Welzijn Hoeksche Waard bij elkaar om te praten over hoe dit concept, waarmee gezond bewegen en het beleven van de natuur met elkaar verweven zijn, in Zuid-Holland kon worden opgezet. Op dit moment worden er in de Hoeksche Waard al op drie plekken gratis wandelingen met begeleiding aangeboden en begin 2019 start het Gezond Natuur Wandelen zeer waarschijnlijk al op een vierde locatie.

“Het concept om te wandelen voor een betere gezondheid onder begeleiding van vrijwilligers bestond al in Engeland. Walking for Health heet het daar. Dat concept wilde ik graag naar Nederland halen.”, vertelt Van Zon. “Toen ik eind 2013 op een congres van de Provincie Noord-Holland over natuur en gezondheid was, ontmoette ik Piet Veel, oud-directeur natuur en recreatie van PWN (waterleidingbedrijf Noord-Holland) en Jan Kuiper, destijds directeur Landschap Noord-Holland. Twee mensen met een groot netwerk en kennis van de natuur. Wij wilden praktisch aan de slag en dus zijn we meteen in 2014 van start gegaan met Gezond Natuur Wandelen. Eerst in Haarlem, mijn woonplaats waar ik ook natuurgids ben, en op Texel, waar Jan Kuiper directeur was geweest van EcoMare. Daarna begonnen we al snel ook in

Friesland, waar we een subsidie kregen van zorgverzekeraar De Friesland.

In Zuid-Holland kregen we veel steun van de Provincie. Zij hebben gezorgd dat de partijen die nodig waren om ook hier gezond natuur te gaan wandelen, bij elkaar kwamen en zijn erg behulpzaam geweest bij de uitvoering van het project. Dat we daarbij aan tafel kwamen te zitten met een lokale welzijnsorganisatie die stevig verankerd was in de Hoeksche Waard, was een groot voordeel. Bianca den Ouden en haar collega's gingen meteen heel enthousiast aan de slag. Zij hebben in verschillende dorpen vrijwilligers geworven. Zo konden we al snel op meerdere plekken begeleide wandelingen aanbieden.

Het wandelen is vooral bedoeld voor mensen die, zoals wij zeggen, weer of meer willen gaan bewegen. Wat mij al snel opviel, was dat er vooral oudere dames meelopen. Maar dat wordt ook wel verklaard uit onderzoek: vrouwen zijn over het algemeen wat meer bezig met hun gezondheid en willen graag samen dingen doen. Mannen denken al snel: ‘als ik in de natuur wil zijn, dan doe ik dat wel zelf’. Het sociale aspect is voor Gezond Natuur Wandelen dan ook belangrijk. En voor bewegen in het algemeen trouwens. Mensen houden bewegen langer vol als het gezellig is om te doen. De wandelingen worden dan ook vanuit dat oogpunt opgezet, heel laagdrempelig. Ze zijn niet te lang, er is ruimte voor een praatje en een kopje koffie na afloop en zo bewegen mensen ongemerkt meer dan ze uit zichzelf zouden doen.

De wandelingen worden begeleid door vrijwilligers die drie trainingen aangeboden krijgen: een EHBO-training, een training van de Wandelbond en een natuurscursus van het IVN: onderweg wordt namelijk een of twee keer iets verteld over de natuur. De wandelaars en begeleiders blijven zelf uiteraard verantwoordelijk voor hun gezondheid tijdens de wandelingen. Daarnaast organiseert Welzijn Hoeksche Waard voor de vrijwilligers bijeenkomsten waar ervaringen kunnen worden uitgewisseld. De vrijwilligers maken zelf de roosters voor de wandelingen en worden bij alles ondersteund door Bianca. We hebben in andere gemeenten het voorbeeld van hoe het

in de Hoeksche waard is gegaan, al vaak aangehaald. Een voorbeeld van hoe het moet. We wandelen nu in 50 gemeenten in 5 provincies. In 2019 starten we ook in Overijssel. Van Friesland tot Brabant kunnen mensen gratis aan de wandelingen deelnemen. Onze droom is natuurlijk dat we een landelijke dekking krijgen en dat ook landelijke partijen aanhaken, omdat ze het belang ervan zien. Net zoals de verschillende provincies en zorgverzekeraar De Friesland dat zagen. Dan kunnen we ervoor zorgen dat mensen overal in Nederland kunnen aansluiten bij Gezond Natuur Wandelen als ze weer of meer willen bewegen.”

MENSEN CENTRAAL BIJ KERNGERICHT WERKEN

In 2017 startte Welzijn Hoeksche Waard met de methodiek Kerngericht Werken. Uitgangspunten hierbij zijn: de vraag van de bewoners staat centraal, de professional faciliteert en organiseert het netwerk om de bewoners heen. Ze werken vraaggericht en zoveel mogelijk vanuit de eigen kracht van inwoners. De sociaal werkers halen actief de vraag en de wensen in een kern op.

Hiermee spelen we in op de diversiteit van de kernen in de Hoeksche Waard. De gemeente bestaat uit een groot oppervlak met veel verspreid liggende dorpen, die ieder hun eigen cultuur hebben en daarmee ook heel eigen behoeftes hebben. Om het welzijn in deze kernen te kunnen ondersteunen, vinden wij dat er kerngericht moet worden gewerkt.

In 2018 is de methodiek verder geïmplementeerd en zijn verschillende nieuwe burgerinitiatieven gestart, andere verder uitgebouwd en zijn er ook regionale initiatieven in verschillende dorpskernen uitgezet.

Zo startten we in Piershil en Puttershoek met de Hoeksche Huiskamers. In Piershil onder de hoede van Heemzicht en Puttershoek zelfstandig. Eind 2018 kwamen er wekelijks 29 bezoekers in Puttershoek. In 2019 worden er verspreid over de Hoeksche Waard meer Hoeksche Huiskamers geopend.

In 2017 ging in Oud-Beijerland het eerste Wijkteam van start. Welzijn Hoeksche Waard maakt hier deel van uit en organiseert bijvoorbeeld het Bakkie in de Buurt uit naam van het Wijkteam. In Oud-Beijerland, Cromstrijen en Strijen vond in 2018 zo'n Bakkie in de Buurt plaats. In het najaar ging het tweede Wijkteam van start in Cromstrijen.

Regionaal maakt Welzijn Hoeksche Waard deel uit van de verschillende convenanten die gesloten zijn rond sociale thema's. De Dementievriendelijke Samenleving, Veilig Oud in de Hoeksche Waard en Schuldpreventie zijn daar de voorbeelden van. Op de Seniorenbeurs in Puttershoek ging de campagne 'Voor hetzelfde geld...' van start, die ten doel heeft mensen erop te attenderen dat ze hulp kunnen krijgen van regionale organisaties om te voorkomen dat ze schulden maken. De Seniorenbeurs werd georganiseerd door Welzijn Hoeksche Waard en trok bijna 250 bezoekers.

Op basis van behoeften worden in verschillende kernen beweegactiviteiten aangeboden. Van scootmobielcursussen tot wekelijkse Meer Bewegen voor Ouderen-cursussen en van Gezond Natuur Wandelen tot het faciliteren van de Zwembus: alles zoveel mogelijk bij de mensen in de buurt. Aan deze activiteiten nemen in totaal circa 300 mensen deel.

Wekelijks in de Hoeksche Waard bijna 300 deelnemers aan beweegactiviteiten zoals MBVO, Gezond Natuurwandelen, Tai Chi en Yoga.

Aan gezamenlijke eetactiviteiten nemen in totaal circa 300 deelnemers deel.

Andere ontmoetingsactiviteiten zoals Bakkie in de Buurt, de Hoeksche Huiskamer in Puttershoek, het Filmhuis in Oud-Beijerland en de koffie- en handwerkochtenden worden wekelijks en/of maandelijks bezocht door in totaal ruim 500 mensen.

ERTOE DOEN. DAT WIL TOCH IEDEREEN?

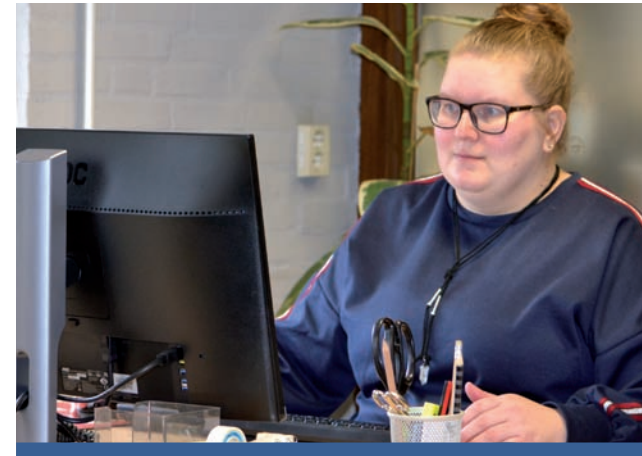
De Vrijwilligerscentrale bemiddelt tussen organisaties die vrijwilligers zoeken en vrijwilligers die een leuke klus willen doen. Mensen kunnen 24/7 terecht op de vrijwilligersvacaturebank om te kijken wat er te doen is, te solliciteren op een vrijwilligersvacature en zich aan te melden voor trainingen gericht op vrijwilligers. Organisaties kunnen er een oproep doen voor vrijwilligers en informatie vinden die van belang is voor hun vrijwilligerswerk. Maar wie zorgt er dat die vacatures ook werkelijk op de website komen? Wie zorgt dat de sollicitaties bij de juiste organisaties komen? Wie zorgt er voor een boel gezelligheid op de woensdagmiddag? Juist. Manon van der Hoek (34), vrijwilligster.

“Toen ik twee jaar geleden voor 50% werd afgekeurd voor mijn werk in de gehandicaptenzorg, kreeg ik de opdracht mee om werk te gaan zoeken dat paste bij mijn mogelijkheden. Iets dat structuur zou geven, maar niet te belastend zou zijn. Een kennis had bij Welzijn Hoeksche Waard op de receptie gewerkt en dat was haar goed bevallen, dus toen ik daar een oproepje van zag, heb ik gesolliciteerd. Tijdens dat gesprek bleek eigenlijk al dat receptiewerk wat te ingewikkeld zou zijn voor mij, omdat het best veel verschillende taken tegelijk zijn. Dat durfde ik niet aan, maar er was ook hulp nodig bij de vrijwilligerscentrale en dat ging om een meer afgebakende taak. Dat paste beter bij mij. Eigenlijk leek administratief werk me een beetje saai, maar

ik ben toch begonnen en vind het nu heel fijn werk. Je weet wat je doet en waarvoor: je helpt vrijwilligers aan werk en je helpt organisaties hun projecten te realiseren. Dat geeft heel veel voldoening. Wat we doen is dat we vacatures die organisaties aanleveren, nalopen en online zetten, zodat vrijwilligers erop kunnen reageren. De reacties van vrijwilligers zetten we vervolgens door naar de organisaties die mensen zoeken. Vaak zoeken organisaties mensen voor langlopende klussen, maar soms help je ook mee aan een korter lopend project. Zo was er in december bijvoorbeeld een ijsbaan in Oud-Beijerland, waar in korte tijd ijsmeesters voor moesten

worden geregeld. Het is dan superleuk als dat lukt. Ik doe dit werk nu ruim anderhalf jaar en ben blij dat ik dit kan doen. Ik zwem hiernaast ook op dinsdagavond met gehandicapten, zodat ik nog een link houd met het werk waarvoor ik ben opgeleid. Maar terug kan ik niet, dat is te belastend. Ik kan nu afzeggen als het nodig is en hoef ook niet te solliciteren. Maar ik maak me wel nuttig en heb structuur in mijn leven. Wat ik doe is belangrijk. Dat wil toch iedereen? Het is ook nog eens heel gezellig, dus van mij mag het nog lang doorgaan!”

Colofon

Welzijn Hoeksche Waard
Lamborghinilaan 4
3261 ND Oud-Beijerland

telefoon 088 730 89 00

info@welzijnhoekschewaard.nl
www.welzijnhoekschewaard.nl

opmaak Pauline van Loo
fotografie Dirk W. de Gelder
Heijblom Fotografie
pag 17 foto links
tekst Ria Folkertsma

www.welzijnhoeschewaard.nl

